

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Indkøb af Brødkorn udefra, og vi bliver nødt til, saa vidt jeg kan skønne, at indføre Hvede i det næste Høstaar, idet Frostskaderne har vist sig at være ganske overordentlig store.

Jeg maa maaske minde om, at da vi fik den første Kornlov, havde vi Maksimalpris paa Frihandelskorn, en meget lav Maksimalpris, nemlig 30 Kr., samtidig med at vi ikke havde Udskrivning af Korn til Industri og til Vognmandsheste, men dette førte til det sørgelige Resultat, at Reglerne ikke blev overholdt, og vi fik paa den Konto en lang Række triste Retssager. I den følgende Kornlov gik man over til frie Priser paa det, vi kalder Frihandelskornet, men saa udskrev man Korn til Industri og Vognmandsheste, og paa den Maade var det, at Udskrivningen eller Ligningen, hvilket Ord man nu vil bruge, blev forhøjet med ca. $\frac{1}{8}$. Man fandt det imidlertid ubilligt, at Industrien skulde modtage Tilskud fra Landbruget ved at faa Korn tildelt til en lavere Pris end den, hvortil det med Fordel kunde anvendes til Opfodring i en Landsbrugbedrift, og derfor vedtoges det, at dette ekstra udskrevne Kvantum Korn skulde betales med det, man kalder en Overpris paa 10 Kr.

Det var paa den Maade, man naaede til Efterbetalingen af de 10 Kr. for den ene Ottendedel af Ligningskvantummet, og Beløbet skaffedes til Veje ved en Afgift paa Industriern paa 15 Kr. pr. 100 kg og en Afgift paa det Korn, der blev brugt til Vognmandshestene, paa 3 Kr. pr. 100 kg. Saa kan man naturligvis sige, at naar man nu forlader Udskrivningen til Industrien, bortfalder egentlig Basis for at yde Efterbetaling, men da denne Efterbetalingsregel har vist sig at være ganske overordentlig nyttig og værdifuld i Henseende til at opmuntre Landmændene til at opfylde deres Afleveringspligt, har jeg ment det rigtigt at fastholde den. Den koster jo ikke Staten noget, idet de nødvendige Penge i den forløbne Tid er opsparet i Centralkontoret for Indkøb af Korn og Foderstoffer.

Det er de Bemærkninger, jeg har ønsket at fremsætte om Forslag til en Kornordning for Høstaaret 1947—48, og jeg skal anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Kr. Johansen: Den højtærede Minister gjorde den Bemærkning, at Forholdene endnu ikke har trukket sig saa meget i Lave, at man kan undvære en Lov som den, vi her behandler, og det er i høj Grad rigtigt. Man har ikke Indtryk af, at Forholdene i det hele taget har trukket sig særlig meget i Lave

endnu, og derfor tror jeg heller ikke, det er helt berettiget at betegne denne Lov som en Afviklingslov, som det første ret store Skridt i Retning af i en nær Fremtid helt at undlade at gennemføre en Kornlov. Det vil sikkert vare længe, inden Forholdene har trukket sig saa meget i Lave, at man kan det.

At dette skal være at betragte som en Afviklingslov, er Forklaringen paa, at Udskrivningen i Aar foreslaas at skulle være en Femtedel mindre end de foregaaende Aar. Mit Parti er meget betænkeligt ved denne mindre Udskrivning. I Bemærkningerne til Lovforslaget gaar man ud fra, at der skal skaffes Dækning for i alt 700 500 t Korn, og Ministeren har nærmere forklaret, hvad dette Kvantum Korn skal anvendes til. I Bemærkningerne oplyses videre, at efter Lovforslagets Regler, vil den samlede Paaligning blive 661 000 t, altsaa en Del mindre end det, der faktisk er Brug for. Man ser, at der kun regnes med 30 000 t som Erstatning for det, der kommer til at mangle, fordi nogle ikke er i Stand til at opfylde deres Afleveringspligt. Jeg anser 30 000 t for at være for lidt, og jeg anser Udskrivningen i det hele taget for at være for lidet omfattende. Dersom vi faar en god Høst, vil det muligvis nogenlunde kunne gaa med at dække Behovet, men hvis vi faar en daarlig Høst, vil det meget let kunne gaa saaledes, at der kommer til at mangle 50 000 t eller maaske 100 000 t Korn til Dækning af Behovet, og saa bliver Spørgsmaalet, hvor man skal foretage de Nedskeeringer, der i saa Fald bliver nødvendige.

Naar man læser Bemærkningerne, lægger man ogsaa Mærke til, at det store Kvantum, hvad der er ganske selvfølgelig, regnes til Brødkornet, et ret stort Kvantum til Fremstilling af Gryn og et større Kvantum som Tildelingskorn til de mindre Landbrug. Det vil nærmest blive paa de to sidste Kvanta, Nedskeereringen skal foretages, og jeg tror ikke, det vil vække særlig Tilfredshed, dersom det virkelig bliver nødvendigt. Derfor mener vi ikke, det er forsvarligt allerede paa nærværende Tidspunkt at skride til en saadan Nedsættelse af Kornudskrivningen, som man her vil gennemføre. Der vil ganske vist være nogle Grupper af Landmænd, der har Fordel af dette, idet de faar større Kvanta til at handle med i fri Handel. Det er blevet sagt, at det vil føre med sig, at Prisen for Frihandelskorn vil blive mindre. Det tror jeg ingenlunde, for samtidig udvider man ogsaa de Kredse, der er henvist til at købe Frihandelskorn, saa det vil i bedste Tilfælde gaa lige op. Virkningen som Helhed vil blive den, at denne Kornlov med